

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/266/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115201113
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1115201113.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Valérie Kleinovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobcu: T. Z. B., O., G.. XX.XX.XXXX, K. C. K. X, K., zast. Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, Rožňavská 2, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Mestská časť Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 603 147, Vajanského nábrežie 3, Bratislava, 2/ Car Towing, a.s., IČO: 44 655 606, Záhradnícka 151, Bratislava, o zaplatenie 186 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26. februára 2016, č.k. 17C 9/2015-86, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v súvisiacej časti o trovách konania a trovách štátu m e n í tak, že:

Žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 186 eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 186 eur od 26.03.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu proti žalovanému 1/ a vo zvyšku súdom prvej inštancie priznaného úroku z omeškania zamietá.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu.

Žalovanému 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznáva.

Žalovanému 1/ priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 186 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 93 eur od 18.11.2013 do zaplatenia a 5,5 % ročne zo sumy 93 eur od 18.11.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania, spočívajúcu v súdnom poplatku vo výške 16,50 eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 143,70 eur, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň im uložil v rovnakej lehote povinnosť zaplatiť štátu spoločne a nerozdielne náhradu vecných nákladov vo výške 1,15 eur.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia najskôr uviedol, že žalobca sa žalobou od žalovaných 1/ a 2/ titulom vydania bezdôvodného obohatenia domáhal zaplatenia sumy 186 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 93 eur od 19.10.2013 do zaplatenia a 5,5 % ročne zo sumy 93 eur od 19.10.2013 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zanikne v rozsahu tohto

plnenia povinnosť druhého žalovaného. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný 2/ odtiahol jeho osobné motorové vozidlo zn. Citroen C4, EČV: K. XXX R. dňa 29.01.2013 z Z. F. v K. a dňa 26.09.2013 z L. F. Z. K. do svojich priestorov, pričom v prvom prípade pracovník žalovaného 2/ od neho vyžiadal a prevzal z dôvodu úhrady vecných nákladov v súvislosti s odstránením vozidla žalovaným 1/ sumu 93 eur a v druhom prípade iný pracovník žalovaného 2/ od neho z rovnakého dôvodu vyžiadal sumu 93 eur, ktorú uhradil z prostriedkov BSM dňa 30.09.2014 na účet žalovaného 2/ č. XXXXXXXXXXXX/.. Protokoly, ktoré mu žalovaný 2/ vydal pri vrátení vozidla boli vystavené v mene žalovaného 1/. Všetky úkony, ktoré žalovaný 2/ vykonal pri odstraňovaní vozidiel z ciest v správe žalovaného 1/, považoval žalobca za protiprávne, a prijaté plnenia (úhrady vecných nákladov) za bezdôvodné obohatenie. Zdôraznil, že neexistoval žiaden právny predpis, ktorý by žalovanému 1/ ako správcovi komunikácie dovoľoval preniesť akúkoľvek časť svojich právomocí na žalovaného 2/ ako súkromnú obchodnú spoločnosť. Mal potom za to, že ak by aj došlo medzi žalovanými 1/ a 2/ k uzatvoreniu zmluvy, táto by bola ex lege neplatná pre rozpor s právnym poriadkom. Poukázal tiež na to, že v oboch prípadoch rozhodol o odťahu jeho vozidla mestský policajt, ktorý však nemôže vykonávať právomoci správcu komunikácie. Navyše Mestskú políciu hlavného mesta SR v Bratislave zriaďuje magistrát hlavného mesta, nie mestské časti, z čoho vyplýva, že mestský policajt nie je zamestnancom mestskej časti a táto ako správca komunikácie potom vo veci odtiahnutia nemôže postupovať prostredníctvom Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy. Žalobu podal voči oboj žalovaným súčasne z dôvodu, že žalovaný 2/, ktorý podľa jeho názoru konal bez platného právneho vzťahu so žalovaným 1/, reálne prijal od neho plnenia, a nemal vedomosť o tom, či ich následne aj žalovanému 1/, v ktorého mene vystupoval, odovzdal. Žalovaný 1/ považoval za nesporné, že žalobca svojim konaním porušil pravidlá cestnej premávky, preto vykonal svoju právomoc, keď zákon správcovi cesty nezakazoval, aby vykonal technické odtiahnutie prostredníctvom tretej osoby. Uviedol, že plnenia, ktoré boli poskytnuté žalobcom žalovanému 2/, sa do jeho dispozície nedostali. Poukázal na to, že v oboch prípadoch nariadil odtiahnutie motorového vozidla žalobcu príslušník mestskej polície a technickú realizáciu odťahu vozidla vykonal a následnú úschovu zabezpečil žalovaný 2/. V súvislosti s vydaním vozidla poukázal na protokol zo dňa 29.01.2013 a protokol zo dňa 26.09.2013, z ktorých vyplýva, že pri prvom odtiahnutí vydala žalobcovi vozidlo p. Z., pri druhom zase p. L. M., pravdepodobne pracovníčky žalovaného 2/, pričom v prípade prvého odtiahnutia dňa 29.01.2013 žalobca uhradil sumu 93 eur v hotovosti pracovníkovi žalovaného 2/ a v prípade druhého odtiahnutia dňa 26.09.2013 platbu uhradil prevodom na účet, ktorý patrí pravdepodobne žalovanému 2/. Žalovaný 2/ potvrdil, že Q.. Z. a L.. M. s ním boli v čase odtiahnutí motorového vozidla žalobcu v pracovnom pomere, pričom v prípade prvého odtiahnutia prijal v ten istý deň od žalobcu za vykonaný odťah v hotovosti 93 eur, a v prípade druhého odtiahnutia od neho neprijal žiadnu úhradu.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že starostka mestskej časti Bratislava - Staré Mesto (žalovaného 1/) z dôvodu zabezpečenia jednotného postupu pri odstraňovaní vozidiel podľa ust. § 43 ods. 1 a ods. 4 písm. a), b) zák. č. 8/2009 Z.z. a v nadväznosti na rozhodnutie primátora hlavného mesta SR Bratislavy č. 3/2009 o zabezpečení odstraňovania vozidiel, ako správca miestnych komunikácií III. a IV. triedy na území mestskej časti Bratislava - Staré Mesto dňa 22.03.2011 poverila príslušníkov Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy nariaďovaním odstraňovania vozidiel podľa uvedeného ustanovenia z miestnych komunikácií III. a IV. triedy na území mestskej časti Bratislava - Staré Mesto s tým, že odstránenie vozidla mal žalovaný 1/ ako správca týchto komunikácií zabezpečiť prostredníctvom žalovaného 2/. Poverenie nadobudlo účinnosť dňa 23.03.2011. Zo zmluvy o výkone odťahovacej služby č. 48/2006 zo dňa 23.10.2006 zistil, že VEPOS Bratislava - Staré Mesto (ako príkazca) a ASTER spol. s r.o. (ako príkazník) uzatvorili dohodu o výkone odťahovacej služby s územnou pôsobnosťou správcu komunikácií v mestskej časti Bratislava - Staré Mesto. Z obsahu zmluvy vyplývalo, že príkazca spravoval pozemné komunikácie v zmysle cestného zákona a Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy a vykonával na území žalovaného 1/ miestnu štátnu správu vo veciach miestnych a účelových komunikácií III. a IV. triedy a mal odstraňovať prekážku cestnej premávky na náklady toho, kto ju spôsobil s tým, že pri odstraňovaní (odťahovaní) vozidiel vystupoval ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za úradný postup pri takomto úkone. Príkazca osvedčil a splnomocnil príkazníka výkonom odstraňovania a následným premiestnením motorových vozidiel z územia žalovaného 1/ na cestách patriacich do jeho správy, keď činnosť mal príkazník vykonávať iba na základe opatrenia, ktoré nemalo povahu rozhodnutia správneho orgánu, ale išlo o úradný postup v zmysle zák. č. 58/1969 Zb. alebo na základe opatrenia policajta policajného zboru nariaďujúceho odtiahnutie motorového vozidla. Odstránením vozidla sa podľa zmluvy rozumelo naloženie vozidla technickým zariadením na odťahovacie vozidlo, jeho preprava, následné zloženie na mieste v správe príkazníka a zabezpečenie jeho uskladnenia tak, aby nedošlo k jeho poškodeniu,

prípadne odcudzeniu. Cenu nákladov mal stanoviť kalkuláciou príkazník v súlade so zák. č. 18/1996 Z.z. o cenách a následnými usmerneniami Ministerstva financií SR a za túto niesť i zodpovednosť. Zmluvné strany odstránenie vozidla nepovažovali za prenesenie právomoci správcu komunikácie z orgánu verejnej moci (správy) - príkazcu na príkazníka, ale iba za technický úkon a jeho následnú realizáciu, ktorý nemôže z objektívnych dôvodov realizovať sám príkazca. Uznesením miestneho zastupiteľstva žalovaného I/ č. 124/08 zo dňa 04.11.2008 bol VEPOS k 31.12.2008 zrušený a všetky práva a povinnosti prešli na žalovaného I/. Spoločnosť ASTER spol. s r.o. zmluvou o predaji podniku predala časť podniku, ktorého predmetom činnosti bol výkon odťahovej služby kupujúcemu - žalovanému 2/. Z Dodatku č. 3 zo dňa 13.11.2009 k zmluve o výkone odťahovacej služby č. 48/2006 zo dňa 23.10.2006 zistil, že žalovaný 1/ (ako príkazca) a žalovaný 2/ (ako príkazník) uzatvorili dohodu o výkone odťahovacej služby, na základe ktorej sa žalovaný 2/ zaviazal na základe rozhodnutia príkazcu alebo rozhodnutia inej poverenej osoby o odstránenie motorového vozidla, zabezpečovať pre žalovaného I/ technickú realizáciu odstraňovania motorových vozidiel z miestnych komunikácií, ich prepravu na miesto odstavenia, vyloženie a uskladnenie do ich odovzdania oprávnenej osobe (t.j. odťahnutie) a v mene príkazcu zabezpečovať inkasovanie úhrady nákladov žalovaného 1/ na odstránenie motorového vozidla od prevádzkovateľov motorových vozidiel, resp. osôb oprávnených prevziať motorové vozidlo. Výška nákladov mala byť stanovená rozhodnutím starostu žalovaného I/, ktorým sa určia náklady spojené s odstraňovaním motorových vozidiel. Žalovaný 2/ bol zároveň poverený prijímať úhradu nákladov platených v hotovosti prevádzkovateľmi motorových vozidiel, resp. osobami oprávnenými prevziať motorové vozidlo. Zmluvné strany sa tiež dohodli, že za výkon týchto činností (t.j. za jedno odťahnutie) patrí žalovanému 2/ peňažná odplata vo výške 93 eur, ktorá zahŕňala všetky náklady žalovaného 2/ súvisiace s realizáciou odťahnutia vrátane DPH.

4. Mal za preukázané, že dňa 29.01.2013 došlo na základe rozhodnutia žalovaného 1/ vydaného prostredníctvom Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy z dôvodu státia motorového vozidla žalobcu na chodníku, kde tvorilo prekážku cestnej premávky (s poukazom na ust. § 43 ods. 4 písm. a) v spojení s ust. § 23 a § 25 zák. č. 8/2009 Z.z.), k odstráneniu vozidla žalobcu. Identifikačné číslo príslušníka Mestskej polície hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, ktorý rozhodol o odstránení vozidla bolo XXX. Žalobca bol oboznámený s dôvodom odstránenia vozidla a vznikom pohľadávky 93 eur, ktorú uhradil v hotovosti na mieste pri prevzatí vozidla od žalovaného 2/. Jeho priestupok bol riešený formou napomenutia. Vozidlo mu odovzdala pracovníčka žalovaného 2/ p. Q.. Z. dňa 29.01.2013 o 18.59 h, čo obaja potvrdili vlastnoručnými podpismi na protokole o odovzdaní vozidla. Následne dňa 26.09.2013 došlo opätovne na základe rozhodnutia žalovaného 1/ vydaného prostredníctvom Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy z dôvodu státia vozidla žalobcu na mieste, kde tvorilo prekážku cestnej premávky (s poukazom na ust. § 43 ods. 4 písm. a) v spojení s ust. § 23 a § 25 zák. č. 8/2009 Z.z.), k odstráneniu jeho vozidla. Identifikačné číslo príslušníka Mestskej polície hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, ktorý rozhodol o odstránení vozidla bolo XXX. Žalobca bol oboznámený s dôvodom odstránenia vozidla a vznikom pohľadávky 93 eur, ktorú pri prevzatí vozidla z odťahovej služby neuhradil, ale potvrdil prevzatie príkazu na úhradu sumy 93 eur. Vozidlo mu odovzdala pracovníčka žalovaného 2/ p. L. M. dňa 26.09.2013 o 11.07 h, čo obaja potvrdili vlastnoručnými podpismi na protokole o odovzdaní vozidla. Z výpisu VÚB banky a.s., zo dňa 30.09.2013 a písomného vyjadrenia Tatra banky, a.s., zo dňa 18.11.2015 nesporne zistil, že z účtu patriaceho T.. M. B. (manželka žalobcu) bola uhradená pohľadávka vo výške 93 eur (s oznámením pre príjemcu B. Z., T., O..) na číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXXXXX, ktorého majiteľom je žalovaný 2/. Z dokazovania potom ustálil, že žalobca preukázal, že sumu 186 eur zaplatil žalovanému 2/. Poukázal tiež na tvrdenie žalovaného 1/, že žalovaný 2/ mu sumu 186 eur nikdy nepreviedol.

5. Vec posúdil právne podľa ust. § 3d ods. 3, § 4b ods. 1, § 3d ods. 5 písm. d), § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len „cestný zákon“), § 2 ods. 2 písm. p), § 43 ods. 1, ods. 4 písm. a), b) c), ods. 5 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), § 1 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13 ods. 1, ods. 5, § 19 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), § 2 ods. 1, ods. 4, § 5 ods. 1, § 7 písm. a), c) zák. č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii (ďalej len „zákon o obecnej polícii“), § 1a ods. 1, § 2 ods. 1, ods. 2, § 6 ods. 1, ods. 4, § 7b ods. 1, § 17 ods. 3 zák. č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste SR Bratislave, čl. 14 Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy, § 33 ods. 2, ods. 3, § 451 ods. 1, ods. 2, § 454, § 517 ods. 2 Obč. zák., § 3 ods. 1 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v časti zaplatenia sumy 186 eur a úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 93 eur od 18.11.2013 do zaplatenia a 5,5 % ročne

zo sumy 93 eur od 18.11.2013 do zaplataenia dôvodná, preto jej v tomto rozsahu vyhovel a vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania ju ako nedôvodnú zamietol.

6. Vyhodnotil, že ak starostka žalovaného 1/ dňa 22.03.2011 písomne poverila nariaďovaním odstraňovania vozidiel (podľa ust. § 43 ods. 1, ods. 4 písm. a), b) zákona o cestnej premávke) z miestnych komunikácií III. a IV. triedy na území žalovaného 1/ príslušníkov Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy, konala v rozpore s ust. § 17 ods. 3, § 13 ods. 5 zákona o obecnom zriadení, pretože príslušníci Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy neboli zamestnancami žalovaného 1/, ale boli zamestnancami inej obce a to hlavného mesta SR Bratislavy. Poukázal tiež na to, že zákon o cestnej premávke zveril rozhodovanie o odstránení vozidiel správcovi cesty (t.j. obci, prípadne právnickej osobe ňou na tento účel založenej alebo zriadenej) a príslušníkom Policajného zboru SR, nie však príslušníkom obecnej (mestskej) polície. Z týchto dôvodov rozhodnutia žalovaného 1/ o odstránení vozidla žalobcu zo dňa 29.01.2013 a zo dňa 26.09.2013, vydané prostredníctvom príslušníka Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy str. inšp. T. Š. na podklade poverenia starostky žalovaného 1/, nepovažoval za legálny a legitímny výkon kompetencie žalovaného 1/ ako správcu cesty podľa ust. § 43 ods. 4 písm. a), b) zákona o cestnej premávke. Vyhodnotil, že v dôsledku takýchto nezákonných rozhodnutí nemohlo byť odstránené vozidlo žalobcu a žalobcovi ani nemohla vzniknúť povinnosť na úhradu vecných nákladov súvisiacich s nezákonným odtiahnutím motorového vozidla dňa 29.01.2013 z Z. XX Z. K. a dňa 26.09.2013 z L. XX Z. K. (obe ulice sa nachádzajú v územnom obvode žalovaného 1/). Pokiaľ ide o otázku, či žalovaný 1/ mohol zmluvne poveriť technickým odtiahnutím žalovaného 2/ uviedol, že odstránenie vozidla je vždy verejnoprávnym aktom, v rámci ktorého sa môže realizovať aj súkromnoprávny vzťah v procese technického odtiahnutia vozidla. Z dikcie ust. § 43 ods. 4 zákona o cestnej premávke vyplýva, že žalovaný 1/ môže odstrániť vozidlo tvoriace prekážku. Žalovaný 1/ teda nemohol vydať poverenie na vydávanie rozhodnutí o odstránení vozidiel zamestnancovi inej obce a ani nemohol túto kompetenciu zmluvne previesť na žalovaného 2/, mohol ho len zmluvne poveriť na realizáciu výkonu rozhodnutí o odstránení vozidiel, teda na technické odtiahnutie vozidiel, a to vždy len na náklady orgánu, ktorý vydal rozhodnutie o odstránení vozidla. Objektívne mal za nepochybné, že vykonanie technického odtiahnutia vozidla nemôže žalovaný 1/ realizovať vlastnými prostriedkami. Preto, ak žalovaný 1/ v súvislosti s realizáciou technického odtiahnutia vozidiel uzavrel so žalovaným 2/ zmluvu o výkone odťahovacej služby, nepostupoval v rozpore s uvedeným zákonným ustanovením, pretože pri rozhodovaní o odtiahnutí vozidla vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za jeho výkon, a to aj v prípade, keď technickým odtiahnutím vozidla zmluvne poverí iný subjekt. Konštatoval, že medzi žalovaným 2/ a žalobcom v procese odstraňovania a technického odtiahnutia vozidla nevznikol žiaden právny vzťah, preto nebolo povinnosťou žalobcu uhradiť náklady za odstránenie a odtiahnutie vozidla žalovanému 2/, ale vždy len žalovanému 1/. Úhradu vecných nákladov považoval za sankciu, uloženú správcovi cesty subjektu, ktorý svojím konaním porušil ust. § 43 ods. 4 zákona o cestnej premávke, preto jej uloženie nebolo možné zmluvne previesť na žalovaného 2/ a žalovaný 2/ nebol oprávnený ju ukladať, resp. vyberať od povinnej osoby na základe zmluvy o výkone odťahovacej služby a jej dodatkov, a ani na základe zmluvného splnomocnenia podľa ust. § 31 a nasl. Obč. zák.. Takéto zmluvné ustanovenie vyhodnotil s poukazom na ust. § 39 Obč. zák. za neplatné od počiatku pre rozpor s ust. § 43 ods. 4 zákona o cestnej premávke.

7. Keďže žalobca z dôvodu nezákonného rozhodnutia vydaného zamestnancom inej obce na základe nezákonného poverenia žalovaného 1/ a na základe absolútne neplatného splnomocnenia uhradil žalovanému 2/ sumu 186 eur, dospel k záveru, že medzi ním a žalovanými 1/ a 2/ vznikol právny vzťah z titulu bezdôvodného obohatenia, s tým, že za vydanie bezdôvodného obohatenia nesú zodpovednosť obaja žalovaní spoločne a nerozdielne bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca uhradil jednotlivé sumy (vecné náklady za odtiahnutie) vo výške 2 x 93 eur, teda 186 eur iba žalovanému 2/, ktorý platby prijal, pretože za rozhodujúcu skutočnosť považoval to, že k poskytnutiu úhrady žalobcom žalovanému 2/ došlo v dôsledku nezákonného konania žalovaného 1/ a neplatného splnomocnenia žalovaného 2/, čím vznikla solidárna zodpovednosť za vrátenie neoprávnene poskytnutých finančných prostriedkov obom žalovaným. Žalobu zamietol ako nedôvodnú v časti úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 93 eur od 19.10.2013 do 17.11.2013 a 5,5 % ročne zo sumy 93 eur od 19.10.2013 do 17.11.2013 z dôvodu, že z výzvy žalobcu na zaplataenie sumy 186 eur z titulu bezdôvodného obohatenia doručenej žalovanému 1/ dňa 17.10.2013 vyplýva, že žalobca mu poskytol 30 - dňovú lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá márne uplynula, a teda žalovaný 1/ sa dostal do omeškania až márnym uplynutím tejto lehoty, teda až dňa 18.11.2013, od ktorého dňa žalobcovi vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania.

8. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a žalobcovi, ktorý bol v konaní čiastočne úspešný a neúspešný bol len v nepatrnej časti, priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu vo výške 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok za žalobu a vo výške 143,70 za trovy právneho zastúpenia, a žalovaných 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne na jej zaplatenie. O trovách štátu spočívajúcich v náhrade vecných nákladov vzniknutých v súvislosti s podaním správy od Tatra banky, a.s., vo výške 1,15 eur rozhodol podľa ust. § 148 ods. 1 prvá veta a § 151 ods. 6 O.s.p. a k ich náhrade zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne.

9. Proti tomuto rozhodnutiu (podľa obsahu proti jeho vyhovujúcej časti) podal žalovaný 1/ včas odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť, alebo ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil vec, nesprávne vyhodnotil skutkový stav a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že rozhodnutia žalovaného 1/ vydané prostredníctvom príslušníka Mestskej polície hlavného mesta SR o odstránení vozidla žalobcu nemožno považovať za legálne a legitímny výkon jeho kompetencie ako správcu komunikácie v zmysle zákona o cestnej premávke. Keďže rozhodnutia príslušníka mestskej polície o odstránení motorového zo dňa 29.01.2013 a zo dňa 26.09.2013 vychádzali z poverenia starostky mestskej časti Bratislava - Staré Mesto zo dňa 23.03.2011 vydaného v nadväznosti na rozhodnutie primátora hlavného mesta SR Bratislavy č. 3/2009 o zabezpečovaní odstraňovania vozidiel na miestnych komunikáciách III. a IV. triedy na území mestskej časti Bratislava - Staré Mesto, ktorým starostka príslušníkov Mestskej polície hlavného mesta SR poverila nariadením odstraňovania vozidiel podľa ust. § 43 ods. 1 a ods. 4 písm. a) a b) zákona o cestnej premávke, mal za to, že žalovaný 1/ resp. príslušník mestskej polície postupoval v zmysle v tom čase platného všeobecne záväzného nariadenia Hlavného mesta SR č. 3/1991 v znení VZN 4/2008 § 2 a § 3 ods. 1 písm. e), podľa ktorého: „Mestská polícia plní tieto úlohy: vykonáva nariadenia hlavného mesta, nariadenia mestských častí, uznesenia mestského zastupiteľstva, uznesenia miestnych zastupiteľstiev, rozhodnutia primátora a rozhodnutia starostu“. Citoval ust. § 3 ods. 1 písm. e) zákona o obecnej polícii, podľa ktorého obecná polícia vykonáva všeobecne záväzné nariadenia obce, uznesenia obecného zastupiteľstva a rozhodnutia starostu. S poukazom na rozhodovaciu prax niektorých súdov v obdobných prípadoch zastával názor, že v danom prípade konal mestský policajt (príslušník Mestskej polície hlavného mesta SR) v rámci plnenia úloh vyplývajúcich mu zo všeobecne záväzných právnych predpisov obce, z uznesení obecného zastupiteľstva a z rozhodnutia starostu, preto aj rozhodnutia o odstránení osobného motorového vozidla žalobcu zo dňa 29.01.2013 a zo dňa 26.09.2013, treba považovať za rozhodnutia legitímne a legálne.

10. Žalovaný 2/ sa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ s dôvodmi jeho odvolania stotožnil a zopakoval, že rozhodnutia o odstránení motorového vozidla žalobcu boli vydané oprávnenou osobou a v súlade s právnymi predpismi platnými v čase ich vydania. V súvislosti s inkasovaním platieb z titulu náhrady nákladov odtiahnutí od žalobcu v mene žalovaného 1/ uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je v rozpore so zákonom, aby žalovaný 2/ vykonával na zmluvnom základe pre žalovaného 1/ technické odtiahnutie vozidiel ako službu, nevidí dôvod a právnu prekážku v tom, aby na podklade poverenia, resp. splnomocnenia uvedenom v zmluve v mene a na účet žalovaného 1/ inkasoval aj náklady spojené s odtiahnutím motorových vozidiel, keď výška týchto nákladov je zrejماً a daná odmenou podľa medzi nimi uzatvorenej zmluvy, pričom túto odmenu je mu žalovaný 1/ povinný zaplatiť za dohodnuté služby (technické odtiahnutia vozidiel). Pokiaľ ide o nárok na úhradu nákladov uviedol, že s týmto žiadaným spôsobom nenakladal, nakoľko bol len platobným miestom ich úhrady, a tiež akékoľvek nároky z titulu odtiahnutia motorového vozidla žalobcu považoval za výlučné nároky žalovaného 1/, ktorý o odtiahnutí motorového vozidla rozhodol a tento aj nariadil. Z týchto dôvodov súhlasil s odvolaním žalovaného 1/, ako aj tým, aby odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietol, eventuálne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalobca reagoval na odvolanie žalovaného 1/ vyjadrením, v ktorom nesúhlasil s tvrdením žalovaného 1/, podľa ktorého Mestská polícia hlavného mesta SR Bratislavy okrem iného, vykonáva aj rozhodnutia starostu, pričom v danom prípade bolo rozhodnutie o vykonaní odtiahnutia vydané na základe poverenia starostky. Takéto tvrdenie považoval za nelogické, pretože pokiaľ žalovaný 1/ uvádza, že Mestská polícia hlavného mesta SR Bratislavy vykonáva rozhodnutia starostky, nemôže zároveň vysloviť záver, že rozhodnutie o vykonaní odtiahnutia vydané priamo príslušníkom Mestskej polície na základe poverenia

starostky je vykonávaním rozhodnutia starostky, nakoľko starostka na mieste odtiahnutia nebola, žiadne rozhodnutie pred jeho vykonaním nevydala a teda príslušník Mestskej polície nedisponoval rozhodnutím starostky, ktoré by mohol vykonať. Poverenie udelené starostkou mestskej časti Bratislava - Staré Mesto Mestskej polícii hlavného mesta SR Bratislavy na účel nariadovania odstránenia motorových vozidiel tvoriacich prekážku na pozemnej komunikácii považuje za nulitný akt pre rozpor so zákonom, ako aj pre nejasnosť obsahu. Rovnako, ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie argumentoval tým, že žiaden zákon nedovoľuje správcovi komunikácie preniesť jeho právomoc na iný subjekt, ani na iný orgán verejnej moci, teda ani na Mestskú políciu hlavného mesta SR Bratislavy, pretože k preneseniu právomocí môže dôjsť výlučne zákonom, ako sa to stalo aj v prípade správy miestnych komunikácií, keď výkon tejto správy bol ust. § 3 ods. 2 cestného zákona prenesený na obce, ktoré tak vykonávajú prenesený výkon štátnej správy. Zákonné oprávnenie správcu komunikácie preniesť svoju právomoc na mestskú políciu však absentuje. Nakoľko Mestskú políciu hlavného mesta SR Bratislavy zriaďuje hlavné mesto SR Bratislava, nie jednotlivé mestské časti, mal za to, že príslušníka Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy nemožno súčasne považovať aj za predstaviteľa či zástupcu Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto, ktorý je správcom komunikácie, pretože ide o dva úplne odlišné subjekty verejnej moci. Mestská časť Bratislava ako správca miestnych komunikácií potom nemá absolútne žiaden vzťah k Mestskej polícii hlavného mesta SR Bratislavy, teda mestskej polícii iného samosprávneho celku. Príslušník Mestskej polície hlavného mesta SR je tak oprávnený vykonávať výlučne rozhodnutia primátora, nie starostu mestskej časti. Na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť ani všeobecné záväzné nariadenie vydané hlavným mestom SR Bratislavou, ktoré by Mestskú políciu hlavného mesta SR Bratislavy podriadilo jednotlivým mestským častiam. Pokiaľ zákon o obecnej polícii podriaďuje obecnú (mestskú) políciu starostovi (primátorovi), t. j. štatutárovi svojho zriaďovateľa, nemôže byť táto riadiaca právomoc prenesená na inú jednotku územnej samosprávy. Zároveň uviedol, že oprávnenie konať vo veci správy komunikácii nevyplýva príslušníkom mestskej polície ani z osobitného zákona o obecnej polícii a zároveň žiadne ustanovenie tohto zákona neoprávňuje príslušníka mestskej polície rozhodovať o odstránení vozidla, na takéto odstránenie vydávať pokyn alebo vozidlá priamo odstraňovať. Kogentnú úpravu právomoci mestskej polície nemožno obchádzať či rozširovať interným aktom starostu. Poukázal tiež na to, že príslušník Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy nie je oprávnený nariadiť odtiahnutie ani podľa ust. § 43 ods. 4, ods. 5 zákona o cestnej premávke, pretože uvedené ustanovenie takéto oprávnenie priznáva iba „policajtovi“, ktorým sa na účely zákona o cestnej premávke v zmysle ust. § 2 písm. p) rozumie výlučne príslušník Policajného zboru SR, nie príslušník mestskej, či obecnej polície. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie žiadal ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

12. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a prejednal odvolanie žalovaného 1/ proti vyhovujúcej časti rozsudku na odvolacom pojednávaní (ust. § 384 ods. 1 a § 385 ods. 1 a 2 C.s.p.) dňa 29.11.2017, ktorého sa zúčastnili žalobca (v zastúpení právnym zástupcom) a žalovaný 1/ (v zastúpení povereným zástupcom). Žalovaný 2/ sa napriek tomu, že predvolanie mu doručené včas, na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil, preto odvolací súd pojednával v jeho neprítomnosti. Na pojednávaní prítomné strany najskôr oboznámil s doterajším priebehom konania, a následne obe strany vypočul. Žalovaný 1/ zotrval na svojom odvolaní a na argumentácii v ňom uvedenej, žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, a žalobca taktiež zotrval na svojej argumentácii, žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť, a k odvolaniu žalovaného 1/ uviedol, že Mestská polícia môže byť poverená na vykonávanie určitých činností, avšak len v rámci zákonných kompetencií. Odvolací súd zopakoval dokazovanie v zmysle ust. § 204 C.s.p. čítaním resp. oboznámením rozhodujúcich listinných dôkazov, a to: protokoly o odovzdaní vozidla č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.01.2013 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2013, príkaz na úhradu a výpis z účtu manželky žalobcu, žiadosť žalobcu o vrátenie zaplatených úhrad adresovaná žalovanému 1/, odpoveď žalovaného 1/ na žiadosť žalobcu, výpis z OR žalovaného 2/, oznámenie Tatrabanky o majiteľovi účtu č. XXXXXXXXXXXX, písomné podania žalovaných 1/ a 2/ ohľadom zamestnankyň Z. a M., rozhodnutia o odstránení vozidla žalobcu zo dňa 29.01.2013 a 26.09.2013, podklady Mestskej polície HM SR BA k riešeniu priestupkov, poverenie M.č. Bratislava-Staré Mesto na zabezpečovanie odstraňovania vozidiel, zmluva č. 48/2006 o výkone odťahovacej služby zo dňa 23.10.2006 a dodatok č. 3 zo dňa 13.11.2009. Obe na pojednávaní prítomné strany zotrvali na svojej argumentácii a právo na záverečnú reč nevyužili.

13. Podľa ust. § 3d ods. 3 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách účinného od 01.01.2013 do 31.12.2013 (ďalej len „cestný zákon“) sú miestne komunikácie vo vlastníctve obcí.

14. Podľa ust. § 3d ods. 5 písm. d) cestného zákona správu pozemných komunikácií vykonávajú, ak ide o prejazdne úseky ciest vo vlastníctve obce, o miestne komunikácie a účelové komunikácie vo vlastníctve obce - obce, prípadne právnické osoby nimi na tento účel založené alebo zriadené.

15. Podľa ust. § 4b ods. 1 cestného zákona miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

16. Podľa ust. § 3 ods. 2 cestného zákona miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy.

17. Podľa ust. § 43 ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke správca cesty môže odstrániť vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa, ak je na mieste, kde tvorí prekážku cestnej premávky.

18. Podľa ust. § 43 ods. 5 veta prvá zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke ak vozidlo tvorí prekážku cestnej premávky alebo ak ide o vozidlo uvedené v odseku 4 a v § 25 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20130119.html>>, môže o jeho odstránení rozhodnúť aj policajt; také vozidlo odstráni na náklady jeho prevádzkovateľa Policajný zbor alebo správca cesty podľa rozhodnutia policajta.

19. Podľa ust. § 451 ods. 1 Obč. zák. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa ust. § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa ust. § 456 veta prvá Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

22. Podľa ust. § 458 ods. 1 veta prvá Obč. zák. musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

23. Podľa ust. § 458 ods. 2 Obč. zák. s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

24. Podľa ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa ust. § 3 ods. 1 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného od 01.01.2015, je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Po zopakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu dospel totiž k záveru, že súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho hodnotenia dôkazov vyvodil z vykonaného dokazovania nesprávne skutkové, a na ich základe aj nesprávne právne závery, čo rezultovalo do odvolaním napadnutého vyhovujúceho rozhodnutia, ktorým uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 186 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 93 eur od 18.11.2013 do zaplatenia a 5,5 % ročne zo sumy 93 eur od 18.11.2013 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania, a tiež povinnosť zaplatiť štátu spoločne a nerozdielne náhradu vecných nákladov vo výške 1,15 eur. Odvolací súd sa s týmto rozhodnutím nestotožnil.

27. Na základe vykonaného dokazovania zhodne so súdom prvej inštancie ustálil, že na základe rozhodnutí žalovaného 1/ vydaných prostredníctvom Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy došlo dňa 29.01.2013 z Z.C. XX Z. K. a dňa 26.09.2013 z L. XX Z. K. (obe ulice sú v územnom obvode žalovaného 1/) k odstráneniu vozidla žalobcu z dôvodu státia na mieste, kde tvorilo prekážku cestnej premávky (s poukazom na ust. § 43 ods. 4 písm. a) v spojení s ust. § 23 a § 25 zák. č. 8/2009 Z.z.). V konaní nebolo sporné, že o odťahu vozidla žalobcu v oboch prípadoch rozhodol príslušník Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy, a že odťah v oboch prípadoch vykonal žalovaný 2/. Žalobca v prípade „prvého“ odťahu pri prevzatí vozidla uhradil žalovanému 2/ v hotovosti 93 eur (túto sumu uhradil zamestnankyni žalovaného 2/ Q.. Z. dňa 29.01.2013 pri prevzatí vozidla, čo je preukázané protokolom o odovzdaní vozidla), a v prípade „druhého“ odťahu sumu 93 eur poukázal bankovým prevodom na účet žalovaného 2/, keďže pri prevzatí vozidla od zamestnankyne žalovaného 2/ p. L. M. dňa 26.09.2013 požadovanú sumu 93 eur neuhradil, ale na protokole o odovzdaní vozidla potvrdil prevzatie príkazu na úhradu tejto sumy. Skutočnosť, že žalobca uhradil sumu 93 eur na účet žalovaného 2/ č. XXXXXXXXXXX/XXXX (pod VS XXXXXXXXXXX) mal aj odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za preukázanú výpisom z VÚB banky a.s., zo dňa 30.09.2013 o uhradení uvedenej sumy v prospech účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, a vyjadrením Tatra banky, a.s., zo dňa 18.11.2015 o tom, že majiteľom účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX je žalovaný 2/. Odvolací súd potom dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že žalobca preukázal, že žalovanú sumu 186 eur zaplatil žalovanému 2/. Konštatuje tiež, že ani v konaní pred súdom prvej inštancie ani v odvolacom konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že by žalovaný 2/ poukázal sumu 186 eur žalovanému 1/. Vykonaným dokazovaním tiež zistil, že žalobca vyzval žalovaného 1/ na vrátenie sumy 186 eur dňa 17.10.2013, a že mu na zaplatenie tejto sumy stanovil lehotu do 30 dní od doručenia žiadosti. Z Poverenia mestskej časti Bratislava - Staré Mesto na zabezpečenie odstraňovania vozidiel zo dňa 22.03.2011, účinného od 32.03.2011, vyplýva, že starostka mestskej časti Bratislava Staré Mesto (žalovaného 1/) ako správca miestnych komunikácií III. a IV. triedy na území mestskej časti Bratislava - Staré Mesto poverila príslušníkov Mestskej polície hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy nariadovaním odstraňovania vozidiel podľa ust. § 43 ods. 1 a 4 písm. a) a b) zák. č. 8/2009 Z.z. z miestnych komunikácií III. a IV. triedy na území mestskej časti Bratislava - Staré Mesto s tým, že odstránenie vozidla Mestská časť ako správca týchto komunikácií zabezpečí prostredníctvom žalovaného 2/. Zo zmluvy o výkone odťahovacej služby č. 48/2006 zo dňa 23.10.2006 v znení jej Dodatku č. 3 zo dňa 13.11.2009 odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie zistil, že žalovaný 1/ (ako príkazca) a žalovaný 2/ (ako príkazník) uzatvorili dohodu o výkone odťahovacej služby, na základe ktorej sa žalovaný 2/ zaviazal na základe rozhodnutia príkazcu alebo rozhodnutia inej poverenej osoby o odstránení motorového vozidla, zabezpečovať pre žalovaného 1/ technickú realizáciu odstraňovania motorových vozidiel z miestnych komunikácií, ich prepravu na miesto odstavenia, vyloženie a uskladnenie do ich odovzdania oprávnenej osobe (t.j. odtiahnutie) a v mene príkazcu zabezpečovať inkasovanie úhrady nákladov žalovaného 1/ na odstránenie motorového vozidla od prevádzkovateľov motorových vozidiel, resp. osôb oprávnených prevziať motorové vozidlo. Žalovaný 2/ bol zároveň poverený prijímať úhradu nákladov platených v hotovosti prevádzkovateľmi motorových vozidiel, resp. osobami oprávnenými prevziať motorové vozidlo. Odvolací súd mal po oboznámení sa so zmluvou o výkone odťahovacej služby č. 48/2006 zo dňa 23.10.2006 v znení jej Dodatku č. 3 zo dňa 13.11.2009 uzatvoreného medzi žalovanými 1/ a 2/ taktiež za preukázané, že predmetný dodatok č. 3 bol podľa jeho čl. VII bod 1 uzatvorený na dobu určitú do 31.12.2012. Z uvedeného zistenia (keďže iné dôkazy neboli predložené) potom vyvodil záver, že v čase vykonania odťahu motorového vozidla žalobcu žalovaným 2/, teda v dňoch 29.01.2013 a 26.09.2013, neexistoval medzi žalovanými 1/ a 2/ žiadny zmluvný vzťah.

28. Odvolací súd potom dospel po zopakovaní dokazovania k iným záverom ako súd prvej inštancie, keď v prvom rade vyhodnotil, že i keď žalovaný 1/ rozhodol o odstránení vozidla žalobcu dňa 29.01.2013 a dňa 26.09.2013 prostredníctvom príslušníka Mestskej polície hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, ktorý na vydanie takýchto rozhodnutí nebol oprávnený, v rozpore so zákonom (odvolací súd odkazuje na závery súdu prvej inštancie, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožnil), vozidlo žalobcu neodtiahol a od žalobcu ani neprijal žiadnu úhradu. Žalobca v konaní nepreukázal, že sa žalovaný 1/ na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Z uvedeného vyhodnotil, že žalobou proti žalovanému 1/ uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je dôvodný, a preto žalobu proti žalovanému 1/ zamietol. Odvolací súd mal za preukázané, že vozidlo žalobcu v oboch prípadoch, teda dňa 29.01.2013 a dňa 26.09.2013, odtiahol žalovaný 2/, ktorý nie je obcou, a teda ani správcom komunikácií, z ktorých vozidlo žalobcu odstránil, ani právnickou osobou, založenou alebo zriadenou obcou (žalovaným 1/) na účel vykonávania správy miestnych komunikácií III. a IV. triedy na

území Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto (§ 3d ods. 5 písm. d) cit. cestného zákona). V čase vykonania odťahov nemali žalovaní 1/ a 2/ podľa výsledkov dokazovania ani žiadny zmluvný vzťah, ktorý by mohol odvolací súd hodnotiť. Podľa ust. § 43 ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke môže vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka, ak je na mieste, kde tvorí prekážku cestnej premávky, odstrániť na náklady jeho prevádzkovateľa správca cesty, ktorým, ako už bolo uvedené vyššie, žalovaný 2/ nie je. Ak napriek tomu v dvoch prípadoch odťahol vozidlo žalobcu, konal v rozpore so zákonom. V konaní bolo preukázané, že žalovaný 2/ prijal od žalobcu v súvislosti s odťahom dvakrát sumu 93 eur. Odvolací súd s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení vyhodnotil, že žalobca plnil žalovanému 2/ bez právneho dôvodu, keďže žiadny zákonný dôvod na úhradu finančných prostriedkov žalovanému 2/ neexistuje. Žalovaný 2/ sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 186 eur, a túto je povinný mu vydať (ust. § 451 a nasl. Obč. zák.). Z týchto dôvodov uložil odvolací súd žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 186 eur. Žalovaný 2/ získal dňa 24.03.2015 doručením žaloby žalobcu vedomosť o tom, že žalobca od neho požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 186 eur. V nasledujúci deň bol povinný plniť, a keďže žalobcovi 186 eur nezaplatil, dostal sa nasledujúci deň, teda 26.03.2015 do omeškania so splnením svojho dlhu. Odvolací súd preto podľa ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. zaviazal žalovaného 2/ povinnosťou zaplatiť žalobcovi okrem istiny 186 eur aj úrok z omeškania zo sumy 186 eur od 26.03.2015 do zaplataenia, a to vo výške 5,05 % ročne, keď výšku úroku z omeškania stanovil v súlade s ust. § 3 ods. 1 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 01.01.2015, podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (základná úroková sadzba ECB ku dňu 26.03.2015 predstavuje 0,05 %). Vo zvyšku súdom prvej inštancie priznaného úroku z omeškania odvolací súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pretože omeškanie žalovaného s plnením pred dňom 26.03.2015 nebolo v konaní preukázané.

29. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 C.s.p. v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil a žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 186 eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 186 eur od 26.03.2015 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a žalobu proti žalovanému 1/ a vo zvyšku súdom prvej inštancie priznaného úroku z omeškania zamietol.

30. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 a 2 C.s.p.. Žalobcovi, ktorý mal v konaní proti žalovanému 2/ úspech, priznal proti neúspešnému žalovanému 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu, keďže bol v konaní o zaplataenie 186 eur proti žalovanému 2/ plne úspešný (neúspešný bol len v nepatrnej časti úroku z omeškania). V konaní úspešnému žalovanému 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal po zistení, že mu v konaní pred súdom prvej inštancie žiadne trovy nevznikli, priznal mu však nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O trovách štátu odvolací súd nerozhodol, keďže so spisom nevyplývalo, že by štátu trovy skutočne vznikli. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne o výške náhrady trov konania súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).